

Там широко, там весело
Од краю до краю.
Як та воля, що минулась,
Дніпр широкий — море,
Степ і степ, ревуть пороги,
І могили — гори.
Там родилась, гарцювала
Козацькая воля,
Там шляхтою, Татарами
Засівала поле;
Засівала трупом поле,
Поки не остило...
Лягла спочить; а тим часом
Виросла могила,
А над нею Орел чорний
Сторожем літає,
І про неї добрим людям
Кобзарі співають.
Все співають, як діялось,
Сліпі небораки —
Бо дотепні. А я, а я
Тільки вмію плакати,
Тільки сльози за Вкраїну,
А слова немає...
А за лихо — та цур йому!
Хто його не знає?!
А надто той, що дивить ся
На людей душою —
Пекло йому на сім світі,
А на тім...

Журбою

Не накличу собі длі,
Коли так не маю.
Нехай злидні живуть три дні,
Я їх заховую.
Заховую змію люту
Коло свого серця,
Щоб вороги не бачили.
Як лихо сьмієть ся.